

Ręka i jej właściwości.

Motto: „Poznawajcie wszystko — zatrzymujcie dla siebie tylko to, co najlepsze.“

Zupełnie słusznie nazywa się człowieka koroną wszystkich stworzeń; gdyż w nim uzmysławiamy sobie stwórcę wszystkiego. Organem, który nas stawia wysoko ponad inne stworzenia jest ręka i, z powodu jej naprawdę cudownej budowy, pozwala się być człowiekowi panem całej natury. Ręka ludzka jest ładnie zbudowana i posiada w wielkim stopniu wydoskonaloną siłę czucia, która dokładnie kieruje jej ruchami.

Każdy odruch woli naszej zostaje tak błyskawicznie wyrażony ręką naszą, że zdawać by się mogło, iż sama ręka jest siedzibą woli. Ruchy jej są tak potężne, swobodne, a jednak tak bardzo delikatne. Ręka nie jest odosobnionym narządem, który został organizmowi dodany, lecz przeciwnie cały organizm musi się do niej stosować. Ręka jest dla nas narzędziem wyrażającym. Dla pierwotnych ludów była ręką pierwszym pociskiem, garnuszkiem, pierwszym rylcem, wachlarzem, pierwszym możem i widelcem i prawdopodobnie pierwszą siłą demonstracyjną głów do których żadna inna wejść niechiała albo niemogła.

Ręka nasza mówi sama za siebie. Prosimy nią, błagamy, przyobiecujemy, uwalniamy, obrzydzamy, błogosławimy i przeklinamy. Wyrażamy przez nią zakłopotanie, złość, zwątpienie, radość, entuzjazm — jednym słowem niema żadnych poruszeń usposobienia naszego w którychby ręka nie brała udziału.

Zrozumiałą zatem jest rzeczą dla nas, że otoczył ją tajemniczy nimb czarodziejski, który zabobonowi i wiedzy podsunął dość materiału, aby zainteresować się ręką i jej prawdziwym znaczeniem.

Pomiędzy charakterem, usposobieniem i rękami człowieka jest bezspornie ścisła łączność. Ręka bowiem jest zwierciadłem naszego życia wewnętrznego. Już u dzieci zauważyć możemy charakterystyczny kształt ręki, który nigdy nie okazał się kłamliwym. Praca wiek mogą w pewnym stopniu wpłynąć na wielkość, szorstkość lub miękkość ręki, jednakże kształt ręki, który od urodzenia mamy nigdy tym zmianom nie podlega. Jeden tylko palec ręki stanowi wyjątek i podlega różnym zmianom — to jest kciuk — symbol logiki i woli.

Ręka dziecka przypomina nam nierozwinięte kształty u zwierząt. Niemowlęta mają zwykle w pierwszych miesiącach ręce skulone w pięść u kciukiem do wewnątrz. Z czasem dopiero, kiedy pierwsza powłoka największej nieświadomości budzącego się życia duchowego odpada z mózgu, otwierają się palce i powoli używa się ręki i kciuka do rozmaitych celów. Także linje, które rozciągają się na naszej dłoni nie dostały się tam przypadkowo, ale tak jak oczy lub uszy mają swoje pewne położenie. Z chwilą kiedy przychodzimy na świat, posiadamy już najważniejsze linje na dłoni. Jakie znaczenie się im przypisuje, dowiemy się później.